

Ordføreren (Borghjerg): Den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) begrundede og anbefalede Venstres Ændringsforslag, forekom mig — og det gjorde mig for saa vidt ondt — at være saa underlig kølig overfor det hele. Det var, ligesom det ærede Medlem vilde sige — og han sagde det for Resten ogsaa —: Ja, hele Sagen kommer ikke mig eller mit Parti saa forfærdelig meget ved; der er jo nok til at gennemføre det foreliggende Lovforslag, hvis man vil; der er truffet en Overenskomst mellem 3 Partier i Stor-Københavns Kommunalbestyrelser, og hvis de vil, kan de gennemføre Lovforslaget, [saa det er altsaa temmelig lige-gyldigt, hvorledes Venstre stiller sig dertil. Det er nu ikke ganske rigtigt, at det kun er 3 Partier i Stor-Københavns Kommunalbestyrelser, der har sluttet denne Overenskomst. Overenskomsten er almindelig, den omfatter alle Partier, ogsaa det, som det ærede Medlem tilhører, og som er repræsenteret i hvert Fald i Københavns Borgerrepræsentation. Den borgerlige Fællesgruppe omfatter baade Højre og Venstre og er fuldkommen enig, saa vidt jeg ved, i Tilslutning til Lovforslaget. I denne Gruppe sidder blandt andet en saa fremtrædende Repræsentant for Partiet Venstre som Udgiverinden af „Aalborg Amtstidende“, Borgerrepræsentant Fru Marie Lassen. Der er altsaa fra alle Sider i Københavns Kommunalbestyrelse Tilslutning til denne Overenskomst.

Det gør mig, som sagt, ondt, at det ærede Medlem paa Venstres Vegne slet ikke vil med og i Virkeligheden ikke vil en Forhandling paa det foreliggende Lovforslags Grund, men opstiller et helt nyt Grundlag. Og den Kølighed, hvormed han gjorde det, synes jeg var i fuldkommen Strid med den Varme, der virkelig, i hvert Fald momentvis, var i de Taler, som det ærede Medlem holdt ved denne Sags første Behandling. Dør udtalte han sig i Virkeligheden helt anderledes, end han nu stiller sig. I en af sine sidste Replikker udtaler det ærede Medlem — det var den 12. Januar — henvendt til mig: „Hvis det ærede Medlem (Borghjerg), som nu sidst talte, kunde garantere mig, at hans Parti vilde følge ham i de frie Skoletanker, han her har udviklet, vil jeg ogsaa afgive et Løfte om, at jeg vil forsøge at faa mit Parti med til at arbejde, ud over Evne endogsaa, for dette Lovforslags Gennemførelse“. Den Garanti, som det ærede Medlem fra Vinderup forlangte, har jeg afgivet. Alle mine Meningsfæller i Ud-

valget slutter sig til det Standpunkt, jeg gjorde gældende ved Sagens første Behandling. Det er traadt frem gennem de Ændringsforslag, vi har stillet. Det er traadt frem gennem den Betænkning, som vi alle har undertegnet. Og disse Udvalgsmedlemmer handler ikke en Gang paa egne Vegne, men efter enstemmig Tilslutning fra hele vor Gruppe. Garantien var der altsaa, Betingelsen var opfyldt, og naar det var Tilfældet, vilde det ærede Medlem fra Vinderup arbejde, endogsaa ud over Evne, for at faa dette Lovforslag gennemført. Hans eneste Betænelighed var i Virkeligheden — og det faldt han stadig tilbage paa —, at der ikke skulde blive Tid, at Slutningen af denne Rigsdagssamling skulde være saa optaget af mangfoldigt Lovarbejde, at Udvalget i Virkeligheden ikke kunde komme til at arbejde ordentligt. Dette udtrykte han i sin næste Replik, den sidste Tale, der overhovedet blev holdt ved denne Sags første Behandling, og hvori han blandt andet siger: „Jeg har paa mit Partis Vegne til-sagt kraftig Medvirken til dette Lovforslags Gennemførelse, men jeg har endvidere, fordi jeg kender Rigsdagsarbejdet saa godt, at jeg ikke vil være med til at stikke mine gamle Kolleger, Lærerne ved de storkøbenhavnske Skoler — saa lidt som Forældrene, som jeg selv tilhører og økonomisk smertelig føler, at jeg tilhører —, saa lidt som mig selv Blaar i Øjnene, sagt, at jeg tror ikke, at vi bliver færdige; hvis vi kan blive færdige, er det saa meget des bedre, men ogsaa de tre Partier, som vil give Sagen ubetinget Tilslutning, vil komme til at beskæftige sig med saa indgaende Spørgsmaal i en Tid af Rigsdagssamlingen, i hvilken Rigsdagens Historie viser, at der ikke kan gøres et alvorligt Arbejde, fordi alle er optagne af Valgkamp og Valgmøder. Naar Udvalget er konstitueret, vil der blive Møde paa Møde, hvori det ikke er fuldtalligt, og der er en Masse Spørgsmaal baade her og dør, som skal oplyses. Men selv om Venstre er vrangvilligt, hvad det ikke er, kan Sagen jo gennemføres alligevel.“

Det eneste, som det ærede Medlem den Gang mente, der kunde spænde Ben for, kunde forhindre Sagens Gennemførelse i indøværende Samling, var Mangel paa Tid. Udvalget vilde, mente det ærede Medlem, ikke møde fuldtalligt. Nu kan jeg sige om Arbejdet i Udvalget, at Udvalget ganske vist til at begynde med ikke var fuldtalligt, idet det ærede Medlems Partis